

# WYROK

## W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

8 listopada 2023 r.

Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w P., Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Asesor sądowy Michał Przybył

Protokolant: protokolant sądowy P. D.

po rozpoznaniu 8 listopada 2023 r.

na rozprawie

w sprawie z powództwa **P. N.**

przeciwko **Towarzystwo (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W.**

o zapłatę

Zasądza od pozwanego na rzecz powoda 6751,03 zł (sześć tysięcy siedemset pięćdziesiąt jeden złotych i trzy grosze) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 18 czerwca 2022 r. do dnia zapłaty

Oddala powództwo w pozostałym zakresie;

Koszty procesu rozdziela stosunkowo, przyjmując, że powód wygrał w 62% a pozwana w 38% i z tego tytułu zasądza od pozwanej na rzecz powoda 1333,08 zł tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku.

Asesor sądowy Michał Przybył

## UZASADNIENIE

Pozwem z 10.08.2022 r. P. N. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) wniósł o zasądzenie od Towarzystwa (...) S.A. kwoty 10.830,62 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od 18 czerwca 2022 r. do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych z uwzględnieniem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa procesowego.

W uzasadnieniu powód wskazał, że 17.05.2022 r. miało miejsce zdarzenie drogowe, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki B. model 520, nr rej. (...) stanowiący własność M. D.. Pojazd sprawcy kolizji ubezpieczony był w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u pozwanej. Pozwana, po zgłoszeniu szkody, przeprowadziła postępowanie likwidacyjne, na skutek którego przyjęła odpowiedzialność co do zasady i przyznała poszkodowanemu odszkodowanie w łącznej kwocie 10.483,24 zł. 14.07.2022 r. poszkodowany zawarł z powodem umowę cesji wierzytelności obejmującą wszystkie niezapłacone dotychczas wierzytelności, w tym wierzytelności przyszłe wynikające z przedmiotowej szkody, które pierwotnie przysługiwały poszkodowanemu. Powód następnie zwrócił się do zewnętrznego eksperta, który ocenił, że właściwa wysokość odszkodowania obejmującego niezbędne koszty naprawy uszkodzonego pojazdu powinna wynieść 21.313,24 zł. Pismem z 27.07.2022 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty niezaspokojonych roszczeń w terminie 7 dni. Pozwana w żaden sposób nie odpowiedziała na powyższe wezwanie. Zdaniem powoda wypłacone odszkodowanie jest rażąco zaniżone, a dochodzone pozwem roszczenie obejmuje jedynie część roszczenia. Powód zastrzegł sobie możliwość rozszerzenia roszczenia na dalszym etapie postępowania. Powód wyjaśnił, że poszkodowany zgłosił szkodę 18.05.2022 r. 30-dniowy

termin na likwidację szkody minął 17 maja 2022 r., dlatego też roszczenie w zakresie kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu stało się wymagalne z 20 maja 2022 r.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z 7.10.2022 r., sygn. akt VII Nc 1673/22, referendarz Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w P. orzekł zgodnie z żądaniem powódki.

Pozwana od wydanego nakazu zapłaty wniosła sprzeciw, wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwana podniosła, że nie kwestionuje, iż 17.05.2022 r. doszło do zdarzenia w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki B. o nr rej (...) stanowiący własność M. D.. Sprawca zdarzenia objęty był ochroną ubezpieczeniową na mocy zawartej z pozwaną umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego. Pozwana przyznała, że przeprowadził postępowanie likwidacyjne i wypłaciła na rzecz poszkodowanego 10 483,24 zł tytułem zwrotu kosztów naprawy. Pozwana zakwestionowała zakres szkody w pojeździe, wysokość kosztów naprawy pojazdu i należnego odszkodowania oraz roszczenie odsetkowe. W ocenie pozwanej dotychczas wypłacone odszkodowanie odpowiada kosztom przywrócenia pojazdu do stanu sprzed powstania szkody, a kwotę jakiej domaga się powód należy uznać za zawyżoną i nienależną. Pozwana twierdziła, że powód nie wykazał, aby poniesiono szkodę w kwocie 21 313,86 zł. Pozwana wskazała, że pojazd poszkodowanego został najprawdopodobniej naprawiony przez poszkodowanego, o czym świadczy fakt, iż w toku postępowania likwidacyjnego korzystał on z pojazdu zastępczego z firmy współpracującej z pozwaną. Najem został zorganizowany na czas naprawy pojazdu. Zdaniem pozwanej ustalona przez nią wartość szkody w zupełny sposób zaspokaja roszczenie powoda. Podała, że uwzględniła w kalkulacji naprawy części oryginalne o symbolu O z przyjęciem 20 % rabatu udzielanego przez dostawców współpracujących z pozwanym, a na bazie zawartych porozumień zastosowała także 40% rabat na zakup materiałów lakierniczych wynegocjowany z ich dostawcami, naliczanych od ceny detalicznej obowiązującej w punkcie sprzedaży dostawcy. Pozwana podkreśliła, że poszkodowany w decyzji otrzymał od pozwanego możliwość zakupu nowych oryginalnych części z logo producenta o symbolu O i materiałów lakierniczych po specjalnych cenach uwzględniających rabaty oraz niezbędne dane kontaktowe. Pozwana informowała też o konieczności ustalenia z pozwanym kosztów naprawy w przypadku, w którym poszkodowany nie zdecyduje się na naprawę w warsztacie współpracującym, zastrzegając weryfikację kosztów. Pozwana podkreśliła, że poszkodowany ma możliwość skorzystania z rabatów na ceny części oryginalnych i materiałów lakierniczych także wówczas, jeżeli decyduje się na naprawę poza siecią warsztatów współpracujących. (...) i części są dostarczane wówczas do miejsca dowolnie wybranego przez poszkodowanego. Zdaniem pozwanej, w tych warunkach brak jest racjonalnego uzasadnienia ponoszenia wyższych kosztów, niż przez nią wskazane, a wobec tego, z uwagi na niezasadność roszczenia głównego, niezasadne jest również roszczenie o zapłatę odsetek ustawowych.

W odpowiedzi na sprzeciw, powód podtrzymał w całości dotychczasowe stanowisko w sprawie. Powód zaprzeczył jakoby pozwany skierował do poszkodowanego realną ofertę (w rozumieniu kodeksu cywilnego) w przedmiocie naprawy pojazdu, a ponadto rzekoma propozycja bazowała by na kosztorysie pozwanego, który jest nierzetelny, a zastosowany w nim dobór części i technologii nie zapewnia przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody. Podkreślił, że odszkodowanie musi być ustalone z uwzględnieniem cen nowych części o jakości potwierdzonej przez producenta pojazdu, nawet jeżeli technicznie możliwe jest ich zastąpienie częściami używanymi, bądź też tańszymi zamiennikami.

#### **STAN FAKTYCZNY:**

17 maja 2022 r. miało miejsce zdarzenie drogowe, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki B. model 520, nr rej. (...) stanowiący własność M. D.. Pojazd sprawcy kolizji ubezpieczony był w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w Towarzystwie (...) S.A.

Poszkodowany zgłosił szkodę 18.05.2022 r. celem przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego. Postępowanie toczyło się pod nr (...) -01.

Poszkodowany, w toku postępowania likwidacyjnego korzystał z pojazdu zastępczego z firmy współpracującej z ubezpieczycielem. Najem został zorganizowany na czas naprawy pojazdu.

Ubezpieczyciel przeprowadził postępowanie likwidacyjne, dokonał oględzin uszkodzonego pojazdu, sporządził dokumentację fotograficzną i określił zakres rzeczowy szkody oraz przewidywany koszt przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego.

Pismem z 23 maja 2022 r. ubezpieczyciel powiadomił poszkodowanego o przyjętej wycenie i w załączeniu przekazał ją. W wycenie wskazano, że koszt naprawy pojazdu wyniesie: za części i materiały eksploatacyjne (netto) – 6485,65 zł, robocizna (netto) - 465 zł, lakierowanie (netto) - 1572,31 zł, wartość naprawy (netto) – 8522,96 zł, brutto – 10.483,24 zł. Wskazano, że naprawa pojazdu za kwotę wskazaną w kosztorysie jest możliwa w warsztacie rekomendowanym przez ubezpieczyciela – (...) W. w B. i podano dane do kontaktu w przypadku podjęcia decyzji o naprawie.

Decyzją z 26 maja 2022 r. przyznał poszkodowanemu odszkodowanie za naprawę pojazdu w kwocie 10.483,24 zł. W decyzji wskazano sposób ustalenia odszkodowania. Podano, że odszkodowanie ustalono w oparciu o kosztorys napraw, który wykonał rzeczoznawca na podstawie oględzin pojazdu. W kosztorysie uwzględniono rabaty na części i materiały lakiernicze. Wskazano, że w tych cenach ubezpieczyciel może dostarczyć bezpłatnie części lub materiały lakiernicze i aby ustalić szczegół zwrócono się o kontakt przez podany e-mail lub pod wskazany nr telefonu. Wskazano, że jeżeli poszkodowany kupi części lub materiały lakiernicze po wyższej cenie, niż wskazana w kosztorysie, ubezpieczyciel nie uzna wyższych kosztów naprawy. Wyjaśniono, że ustalona kwota odszkodowania pozwala na przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody. Ubezpieczyciel zobowiązał się do pokrycia celowych i ekonomicznie uzasadnionych kosztów napraw. W informacji dodatkowych zaproponowano kontakt w sprawie wyboru warsztatu, w którym możliwe będzie dokonanie naprawy pojazdu. Ubezpieczyciel uprzedził, że w przypadku wyboru warsztatu naprawy, który z nim nie współpracuje, chciałby, aby poszkodowany z nim uzgodnił koszt naprawy, a w przypadku gdy koszt naprawy w wybranym przez poszkodowanego warsztacie będzie wyższy, niż w warsztacie z którym współpracuje ubezpieczyciel, odszkodowanie zostanie ograniczone do kwoty, jaką zapłacono by za naprawę w warsztacie współpracującym.

**Dowód** : okoliczności bezsporne, a nadto decyzja z 26.05.2022r. k. 13-14, kalkulacja naprawy nr (...) -01 k. 15-24, pismo z 23.05.2022 r. wraz z wyceną i kalkulacją naprawy k. 54-61v, umowa najmu k. 68, protokół odbioru pojazdu k. 69, faktura VAT nr (...) k.70, zeznania świadka M. D. k. 105-106, akta szkody

Poszkodowany uzyskał kalkulację naprawy nr (...) z 1 czerwca 2022 r., z której wynikało, że wysokość odszkodowania obejmującego niezbędne koszty naprawy uszkodzonego pojazdu powinna wynieść 21.313,24 zł.

Poszkodowany przedstawił kalkulację ubezpieczycielowi, reklamując tym samym ustaloną przez niego wartość szkody.

Ubezpieczyciel w odpowiedzi na złożoną reklamację, pismem z 29 czerwca 2022 r. nie uznał reklamacji i przedstawił wyjaśnienie swojego stanowiska, a w załączeniu przedłożony przez poszkodowanego kosztorys nr (...) zweryfikowany przez rzeczoznawcę ubezpieczyciela.

**Dowód** : okoliczności bezsporne, a nadto kalkulacja naprawy nr (...) k. 26-32, pismo z 29.06.2022 r. wraz z kalkulacją nr (...) k. 61v- 65

14 lipca 2022 r. poszkodowany zawarł z P. N. prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...) umowę cesji wierzytelności – umowę sprzedaży, obejmującą wszystkie niezapłacone dotychczas wierzytelności, w tym wierzytelności przyszłe wynikające z przedmiotowej szkody, które pierwotnie przysługiwały poszkodowanemu, np. z tytułu kosztów ekspertyzy technicznej lub dodatkowo ujawnionych uszkodzeń, ale nie obejmuje odszkodowania z tytułu holowania, parkingu i najmu pojazdu zastępczego.

**Dowód** : okoliczności bezsporne, a nadto umowa cesji wierzytelności z 14 lipca 2022 r. k. 25

Wiadomością e-mail z 27 lipca 2022 r. P. N. powiadomił ubezpieczyciela o nabyciu od poszkodowanego wierzytelności wynikającej ze szkody z 17 maja 2022 r., przesyłając mu w załączeniu wezwanie do zapłaty, pełnomocnictwo i uzyskaną kalkulację naprawy uszkodzonego. W załączonym wezwaniu datowanym na 27 lipca 2022 r. P. N. wezwał ubezpieczyciela do zapłaty kwoty wynikającej z załączonego kosztorysu w terminie 7 dni.

Ubezpieczyciel pismem z 08.08.2022 r. nie uznał reklamacji, uznając podjętą decyzję za prawidłową.

**Dowód** : okoliczności bezsporne, a nadto wiadomość e-mail z 27.07.2022 r. k. 33, wezwanie do zapłaty z 27.07.2022 r. k. 34, pismo z 08.08.2022 r. k. 66

Uszkodzony pojazd był bezwypadkowy, nie był serwisowany. Pojazd został naprawiony po kolizji we własnym zakresie, a następnie sprzedany we wrześniu 2022 r. za 79.600 zł.

**Dowód** : zeznania świadka M. D. k. 105-106, umowa sprzedaży samochodu k. 110v

W wyniku kolizji drogowej doszło do uszkodzenia, które wymagało wymiany - nakładki zderzaka tylnego, osłony ucha holowniczego t, adaptera zderzaka tylnego, klipsa mocowania, osłony filtra węglowego, wspornika zderzaka tylnego, prowadnicy środkowej zderzaka tylnego, dyfuzora tylnego środkowego, zestawu mocującego zderzaka tylnego, zestawu wspornika czujnika tylnego, nadajnika ultradźwiękowego wewnętrznego, nadajnika ultradźwiękowego wewnętrznego, pokrywy bagażnika, emblematu tylnego, znaku typującego tylnego, zatrzasku wykl. pokr., nit rozprężny, zatrzasku wyki. pokr., osi układu wydechowego lewej, osi układu wydechowego prawej. Naprawy wymagało - dozer/stan do pros. wbud/wybud, uszczelka pokryw tyl wyb-/wbudowanie, Bl zakończ. tyłu naprawa, praca przygotowawcza do, ściana tylna obrobka. wyk., pokrywa tylna z konserwacja przestrzeni. Lakierowania wymagało - pokrywa bagażnika, nakładka zderzaka tylna, osłona ucha holowniczego tylna, dyfuzor tylni środkowy, blokada zakończenia tyłu.

Wartość rynkowa pojazdu B. (...) nr rej. (...) w chwili powstania szkody w stanie nieuszkodzonym na 17.05.2022 r. wynosiła 71.500 zł brutto. Na skutek kolizji nie doszło do powstania szkody całkowitej. Pojazd w chwili szkody miał 8 lat i nie był w okresie gwarancji producenta marki.

Koszty naprawy uszkodzeń pojazdu marki B. (...) nr rej. (...) w związku ze szkodą powstałą na skutek kolizji drogowej z 17.05.2022 r. wynosiły według systemu A. i przy przyjęciu zakresu uszkodzeń wynikających z akt sprawy dotyczących zakresu uszkodzeń pojazdu jakie powstały w momencie kolizji:

21569,58 zł brutto - przy zastosowaniu cen nowych części oryginalnych, pochodzących z sieci dealerskiej B. oraz średniej stawki warsztatów nieautoryzowanych rbh = 110 zł netto,

20782,02 zł brutto - przy zastosowaniu cen nowych części oryginalnych, pochodzących z sieci dealerskiej B., Q oraz średniej stawki warsztatów nieautoryzowanych rbh = 110 zł netto,

17234,27 zł brutto - przy zastosowaniu cen nowych części oryginalnych, pochodzących z sieci dealerskiej B. i rabatów pozwanej oraz średniej stawki warsztatów nieautoryzowanych rbh = 110 zł netto,

16712,06 zł brutto - przy zastosowaniu cen nowych części oryginalnych, pochodzących z sieci dealerskiej B. i rabatów pozwanej, Q oraz średniej stawki warsztatów nieautoryzowanych rbh = 110 zł netto,

11531,34 zł brutto - przy zastosowaniu cen nowych części oryginalnych, pochodzących z sieci dealerskiej B. i rabatów pozwanej, P, PJ oraz średniej stawki warsztatów nieautoryzowanych rbh = 110 zł netto.

Części Q są częściami mogącymi pochodzić z tej samej linii produkcyjnej, co części oryginalne, ale nie przechodzą tych samych testów jakościowych, nie posiadają certyfikatów jakościowych oraz logo producenta pojazdu. Firmy produkujące części jakości Q to np. Elit, M. (...), V.. Z tych trzech firm, Elit oraz V. są również producentami części na tzw. pierwszy montaż i produkują części z logo producenta marek, np. F.. Części Q nie przechodzą tych samych

testów jakościowych, nie posiadają certyfikatów jakościowych oraz logo producenta pojazdu w przeciwieństwie do części O. Brak logo producenta pojazdu może mieć wpływ na ewentualne przyszłe odszkodowanie, ponieważ kolejne towarzystwo ubezpieczeniowe będzie dążyło do naprawy pojazdu na częściach zamiennych. Brak przejścia tych samych testów jakościowych części Q, testy te przechodzą części O, może mieć wpływ na jakość wykonania tych części, np. błędy produkcyjne, które nie są w przypadku części Q tak wnikliwie sprawdzane jak przy częściach O. Różnice między częściami O i Q nie są zauważalne dla przeciętnego użytkownika - widoczny jest jednak „gołym okiem” brak logo producenta marki. Trudno określić jak w przypadku kolejnej szkody zachowają się części Q względem tych samych części O w momencie zderzenia pojazdu.

Ubezpieczyciel nie wykazał, aby części uszkodzone były innej jakości niż O.

Naprawa pojazdu B. o nr rej (...) zgodnie z technologią naprawy przyjętą w przygotowanej przez ubezpieczyciela kalkulacji naprawy opiewającej na kwotę 10 483,24 zł, biorąc pod uwagę historię pojazdu B. o nr rej (...), nie była wystarczająca dla przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody z 17 maja 2022 r., ponieważ ubezpieczyciel przyjął części Q, PJ.

Średnie stawki za roboczogodzinę prac blacharskich i mechanicznych w warsztatach nieautoryzowanych w miejscu zamieszkania poszkodowanego w dacie szkody wahały się od 100- 120 zł netto za 1 rbh.

W kosztorysie ubezpieczyciela nie ma informacji o uszkodzeniach bez związku ze szkodą. Tym samym zasadna jest naprawa na częściach O producenta pojazdu. W przypadku dostarczenia części przez ubezpieczyciela z rabatami, koszt naprawy wynosiłaby 17.234,27 zł brutto.

Pojazd ma udokumentowaną historię szkodowości A., tj. 2 kalkulacje - ubezpieczyciela i powoda.

Brak jest historii serwisowania pojazdu w (...) pojazdu czy też książki serwisowej pojazdu.

**Dowód** : opinia biegłego k. 112-168, k. 197-200

### **OCENA DOWODÓW:**

Dowody, w oparciu o które ustalono stan faktyczny sprawy Sąd uznał za wiarygodne.

Prawdziwość ani autentyczność dokumentów, jak również okoliczność złożenia oświadczeń o treści w nich wskazanej, nie została w toku procesu przez żadną ze stron zaprzeczona. Sąd nie znalazł podstaw, aby zakwestionować dokumenty z urzędu.

Opinia biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej, kalkulacji warsztatowej i wyceny pojazdów, analizy rachunków i kosztów naprawy pojazdów dr. inż. M. C. była jasna oraz pozbawiona sprzeczności. Zawarte w niej wnioski okazały się jednoznaczne oraz opatrzone stosownym uzasadnieniem.

Powód w piśmie z 24 maja 2023 r. nie wniósł o sporządzenie opinii uzupełniającej. Wskazał, że skoro biegły odrzuca inne części niż nowe oryginalne oznaczone symbolem O, wskazując, że zasadna jest naprawa na częściach O producenta pojazdu, a pozwana nie dostarczyła części zamiennych poszkodowanemu, to koszt powstałej szkody winien wynieść 21.569,58 zł zgodnie z pkt a) opinii biegłego. Pokreślił, że rabaty są wyłącznie kwestią rzekomej umowy (niewiążącej poszkodowanego) i nie ustalają cen realnie funkcjonujących na rynku. Zakład ubezpieczeń zaś nie może narzucić naprawy w konkretnym, wskazanym przez siebie warsztacie.

Pozwana w piśmie z 26 maja 2022 r. zakwestionowała opinię biegłego. Zakwestionowała stwierdzenie biegłego zawarte w opinii, że z uwagi na brak zapisów w kosztorysie pozwanego o uszkodzeniach bez związku ze szkodą, zasadna jest naprawa pojazdu na częściach O. Pozwana jest bowiem zdania, iż wysokość należnego odszkodowania ma pozwolić na przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody, a nie stanu w jakim pojazd po raz pierwszy opuścił salon oraz, iż części o jakości Q to również części oryginalne, a jedyną różnicą pomiędzy nimi, a częściami jakości

O jest brak oznaczenia producenta pojazdu. Części zamienne oryginalne o jakości Q to części zamienne nowe, tej samej jakości co części bezpośrednio pochodzące od producenta pojazdu i produkowane zgodnie ze specyfikacjami i standardami produkcyjnymi, ustalonymi przez producenta pojazdu, wyprodukowane przez tego samego producenta, który dostarcza producentowi pojazdu części do montażu pojazdów lub części zamienne (zwane również częściami równoważnymi oryginalnym). Pozwany wskazała, że pojazd w chwili zdarzenia był w 8 roku eksploatacji co z pewnością wpłynęło na znaczne zużycie części zamiennych. Pozwana wniosła o wydanie opinii uzupełniającej, formułując okoliczności, co do których oczekuje zajęcia stanowiska przez biegłego. Zdaniem pozwanej wysokość należnego powodowi odszkodowania odpowiada co najwyżej wyliczonej przez biegłego sądowego wysokości kosztów naprawy opiewających na kwotę 16 712,06 zł brutto, tj. z zastosowaniem cen części nowych oryginalnych, rabatów pozwanej, cen części Q oraz średniej stawki warsztatów nieautoryzowanych.

W opinii uzupełniającej, biegły ustosunkował się do stanowiska pozwanej.

Pozwana, w piśmie procesowym z 17 lipca 2023 r. zakwestionowała opinię biegłego sądowego w zakresie w jakim wskazał, że brak logo producenta pojazdu może mieć wpływ na ewentualne przyszłe odszkodowanie oraz, że brak przejścia tych samych testów jakościowych co dla części O może mieć wpływ na jakość wykonania tych części oraz, że nie sposób określić jak w przypadku kolejnej szkody zachowują się części Q względem tych samych części O w momencie zderzenia pojazdu. Pozwana wskazała, że maksymalna wysokość szkody w pojeździe poszkodowanego odpowiada kwocie 16 712,06 zł brutto, tj. z zastosowaniem cen części nowych oryginalnych rabatów pozwanej, dostępnych części Q oraz średniej stawki za roboczogodzinę w wysokości 110,00 zł netto. Pozwana wskazała, że wystarczającym w celu przywrócenia pojazdu poszkodowanego do stanu sprzed szkody byłoby zastosowanie części Q. Z uwagi na zasady ekonomiki procesowej, pozwana ostatecznie nie wniosła o sporządzenie przez biegłego opinii uzupełniającej, wnosząc tylko o uwzględnienie jej argumentacji przy wyrokowaniu.

Sąd uznał opinię biegłego, podstawową i uzupełniającą, za zupełną, kompletną, zrozumiałą i jasną. Została ona sporządzona w sposób rzetelny i fachowy, nie zawiera błędów logicznych, a przedstawione w niej konkluzje zostały poparte rzeczową argumentacją. Biegły w opinii tej uwzględnił wszystkie istotne dla sprawy okoliczności. Ustosunkował się do wszystkich kwestii, do wszystkich zastrzeżeń formułowanych wobec jego opinii przez pozwaną. Brak było zatem podstaw do postawienia tej opinii zarzutu niepełności, niejasności czy wewnętrznej sprzeczności. Sąd uznał tym samym opinię za wiarygodną.

Zeznania M. D. były jasne, pozbawione sprzeczności, nadto korespondowały ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Tym samym Sąd nie znalazł przesłanek do tego, aby zeznaniom tym odmówić waloru wiarygodności.

#### **OCENA PRAWNA:**

Powództwo podlegało uwzględnieniu w części.

Istota niniejszej sprawy, z uwagi na stanowiska stron postępowania, sprowadzała się do ustalenia wysokości szkody powstałej na skutek zdarzenia odszkodowawczego, tj. wysokości należnego powodowi świadczenia z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego oraz kosztów naprawy pojazdu uszkodzonego. Kwestia legitymacji procesowej powoda, jak też kwestia samej odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanej pozostawała bezsporna; w sprawie przeprowadzone zostało postępowanie likwidacyjne, wypłacono świadczenie odszkodowawcze, przy czym w kwocie nieuwzględniającej żądania powództwa.

Wskazać zatem należy, że powód swoje roszczenie wywodził z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2277 t.j., zwanej dalej „u.u.o.”). Zgodnie z treścią tego przepisu, z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia. Zgodnie z art. 4 powyższej ustawy wskazuje, iż ubezpieczeniem obowiązkowym jest ubezpieczenie OC

posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów. Stosownie do treści art. 13 ust. 2 ustawy o obowiązkowych ubezpieczeniach OC odszkodowanie wypłaca się w granicach odpowiedzialności cywilnej podmiotów objętych ubezpieczeniem, nie wyżej jednak niż do wysokości sumy gwarancyjnej ustalonej w umowie. Natomiast w sprawach nieuregulowanych w ustawie stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego (art. 22 ust. 1 ustawy).

I tak, zgodnie z treścią art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia OC ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Z kolei zgodnie z treścią art. 822 § 4 k.c. uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela – co też w niniejszej sprawie strona powodowa uczyniła. Odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody. Sprawca szkody ponosi odpowiedzialność za zdarzenie komunikacyjne wywołujące szkodę na zasadach ogólnych – o których mowa w art. 436 § 2 k.c. – czyli na zasadzie winy (415 k.c.). Powyższe ustalenie implikuje odpowiedzialność pozwanej jako ubezpieczyciela bezpośredniego sprawcy szkody.

Przesłankę odpowiedzialności kierującego za szkodę powstałą w związku z ruchem pojazdu ustanawia treść art. 436 k.c., w świetle którego w razie zderzenia się mechanicznych środków komunikacji poruszanych za pomocą sił przyrody żądanie naprawienia szkód poniesionych przez posiadaczy samoistnych pojazdów następuje na zasadach ogólnych. W świetle przepisów kodeksu cywilnego zasadą jest, że naprawienie szkody obejmuje straty, jakie poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono (art. 361 § 2 k.c.). Ubezpieczyciel jest zobowiązany w ramach odpowiedzialności gwarancyjnej wynikającej z obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jedynie do wypłaty odszkodowania pieniężnego. Podstawową funkcją odszkodowania pozostaje kompensacja - odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może ono jednak przewyższać wysokości faktycznie poniesionej szkody.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, Sąd uznał, iż pozwana nienależycie określiła zakres swojej odpowiedzialności, jednakże nie powinno mieć ono też takiego wymiaru jak żąda powód.

W oparciu o pisemną opinię sporządzoną przez biegłego sądowego, Sąd ustalił i przyjął, że należne powodowi odszkodowanie winno wynieść 17.234,27 zł, a zatem obejmować wariant serwisowy naprawy przy zastosowaniu cen nowych części oryginalnych, pochodzących z sieci dealerskiej B. i rabatów pozwanej oraz średniej stawki warsztatów nieautoryzowanych rbh = 110 zł netto.

W odniesieniu do przyjęcia zasadności zastosowania w naprawie uszkodzonego pojazdu nowych części oryginalnych, pochodzących z sieci dealerskiej B., Sąd wyjaśnia, że z zeznań poszkodowanego wynika, iż uszkodzony pojazd był bezwypadkowy, nie był serwisowany. Pozwana nie wykazała, aby rzeczony pojazd był pojazdem powypadkowym – a to ją w tym aspekcie obciążał ciężar dowodowy. W kosztorysie ubezpieczyciela nie ma też informacji o uszkodzeniach bez związku ze szkodą. Tym samym Sąd nie miał podstaw do tego, aby uznać, że uszkodzone części w pojeździe poszkodowanego nie były oryginalnymi. Wobec tego przyjąć więc należało, że w sytuacji, w której części uszkodzone w wyniku zdarzenia odszkodowawczego były częściami oryginalnymi, to naprawienie szkody obejmować powinno również cenę zakupu nowych części, autoryzowanych przez producenta pojazdu (szerzej: postanowienie Sądu Najwyższego w składzie 7 sędziów z 20 czerwca 2012 r., III CZP 85/11, OSNC 2013/3/37).

Powód na skutek zaistniałego wypadku komunikacyjnego ma prawo oczekiwać, aby szkoda powstała w pojeździe była ustalona w oparciu o ceny części nowe i oryginalne opatrzone logo producenta. Twierdzenia pozwanej, że naprawa pojazdu winna być dokonana przy użyciu części zamiennych są całkowicie bezpodstawne. Skoro uszkodzeniu uległy jedynie oryginalne części producenta pojazdu to przywrócenie stanu poprzedniego mogło zagwarantować jedynie użycie do naprawy właśnie tego rodzaju części. W szczególności uwzględnienie części oryginalnych do naprawy mogło mieć także znaczenie dla osób potencjalnie zainteresowanych zakupem pojazdu. Części te bowiem nie tylko są sprawdzone i dają gwarancję jakości producenta pojazdu, ale także opatrzone logo producenta dają większą

pewność co do ich funkcjonalności w przyszłości. Oczywistym jest przy tym, że w ogólnym odbiorze przy przywróceniu szkody istotne jest także logo, jakim jest opatrzona dana część zamienna. W każdym przypadku naprawienia szkody pożądanym jest bowiem użycie przy jej naprawie elementów pochodzących od tego samego producenta, opatrzonych tym samym logo co naprawiana rzecz. Istotne znaczenie ma również łatwiejsza dostępność części oryginalnych w porównaniu z częściami jakości Q, czy tym bardziej jakości PJ, a nadto to, że jedynie przy użyciu części oryginalnych można dokonać naprawy pojazdu w serwisie autoryzowanym i uzyskać gwarancję na naprawiane części. Dokonanie naprawy częściami oryginalnymi nie spowodowałoby wzrostu wartości pojazdu. Uszkodzenia zaistniałe w pojeździe nie były znaczne i ich naprawa nie obejmowała kluczowych elementów samochodu, czy też całych zespołów takich jak nadwozie, zawieszenie, silnik, układ kierowniczy, czy układ hamulcowy. Przyjęcie naprawy pojazdu przy użyciu oryginalnych części zamiennych, nie spowodowałoby usprawnienia pojazdu, a tym samym wzrostu jego wartości, lecz zagwarantowałoby przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody. Stąd też sama okoliczność, że pojazd w chwili zdarzenia nie był pojazdem nowym, lecz 8 letnim i nie był w okresie gwarancji producenta marki, nie mogła determinować obniżenia należnego odszkodowania.

Jednocześnie Sąd uznał, że należne powodowi odszkodowanie powinno uwzględnić rabaty pozwanej. Sąd podkreśla, że skoro istnieje obowiązek wierzyciela zapobiegania szkodzie i zmniejszania jej rozmiarów, wynikający z art. 354 § 2 k.c., art. 362 k.c. i art. 826 § 1 k.c., to na dłużniku ciąży obowiązek zwrotu wydatków celowych i ekonomicznie uzasadnionych, pozwalających na wyeliminowanie negatywnych dla poszkodowanego następstw, nie dających się wyeliminować w inny sposób, z zachowaniem rozsądnej proporcji między korzyścią wierzyciela i obciążeniem dłużnika. Poszkodowany obowiązany jest zatem dolożyć rozsądnych starań, aby nie powiększać rozmiaru szkody.

Tymczasem w niniejszej sprawie, jak wynika z przedłożonych przez strony dowodów, poszkodowany miał niewątpliwie możliwość zakupu nowych oryginalnych części z logo producenta o symbolu O i materiałów lakierniczych po specjalnych cenach uwzględniających rabaty. Pozwany zamieścił niezbędne dane kontaktowe do ich nabycia w kalkulacji naprawy i wydanej decyzji. W tej sytuacji, zdaniem Sądu, nieskorzystanie z możliwości zakupu tych części czy materiałów lakierniczych po niższych cenach, nie może obciążać ubezpieczyciela.

Strony nie kwestionowały przyjętej przez biegłego średniej stawki za roboczogodzinę w wysokości 110,00 zł netto.

Na marginesie Sąd wskazuje, że obowiązek naprawienia szkody ciężącej na pozwanej nie jest uzależniony od faktu naprawienia rzeczy (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 7 sierpnia 2003r., IV CKN 387/01, LEX nr 141410).

Okoliczność, że poszkodowany naprawił pojazd we własnym zakresie, a następnie go sprzedał, nie ma znaczenia dla wartości szkody powstałej w tym pojeździe i w konsekwencji odpowiedzialności pozwanej. Szkada zaistniała w pojeździe ma charakter obiektywny.

Reasumując, koszt naprawy pojazdu przy zastosowaniu cen nowych części oryginalnych, pochodzących z sieci dealerskiej B. i rabatów pozwanej oraz średniej stawki warsztatów nieautoryzowanych  $rbh = 110$  zł netto powinien  $17.234,27$  zł i takie też powodowi przysługiwało od pozwanej odszkodowanie z tytułu kosztów naprawy pojazdu. Z uwagi natomiast na fakt, że na etapie przedsądowym pozwana wypłaciła poszkodowanemu  $10.483,24$  zł, to tytułem brakującej części świadczenia odszkodowawczego należało zasądzić  $6751,03$  zł, co też Sąd uczynił w pkt I wyroku.

W pozostałej części roszczenie powoda należało oddalić jako bezzasadne (punkt II wyroku).

O odsetkach od zasądzonej kwoty orzeczono na podstawie art. 481 § 1 k.c. oraz art. 14 ust. 1 u.u.o. Dzień, od którego powinny być naliczone odsetki, Sąd ustalił mając na względzie fakt, że ubezpieczyciel zobowiązany był usunąć szkodę w terminie 30 dni od dnia jej zgłoszenia. Skoro szkoda zgłoszona została 18 maja 2022 r. 30-dniowy termin na jej likwidację szkody minął 17 czerwca 2022 r., to od 18 czerwca 2022 r., ubezpieczyciel pozostawał w zwłoce z zapłatą odszkodowania za naprawę pojazdu. Stąd też żądanie powoda o zasądzenie odsetek od 18 czerwca 2022 r. Sąd uznał za uzasadnione. Stosownie do treści art. 481 § 2 k.c. zasądzono odsetki w ustawowej wysokości.



O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 100 zd. 2 k.p.c. i art. 98 § 1, § 11 i § 3 i 4 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. w pkt III wyroku.

Powód wygrał w 62 % swojego żądania, zaś pozwana w 38 %. Na koszty po stronie powoda złożyła się natomiast opłata od pozwu 750 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 3600 zł ustalone na podstawie § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 265), 17 zł tytułem opłaty skarbowej uiszczonej od udzielonego pełnomocnictwa oraz koszt poniesiony w związku z wynagrodzeniem biegłego, który z zaliczki wpłaconej przez powoda został pokryty do wysokości 1000 zł – razem 5367 zł. Na koszty po stronie pozwanej złożyło się natomiast wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 3600 zł ustalone na podstawie § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 265), 17 zł tytułem opłaty skarbowej uiszczonej od udzielonego pełnomocnictwa oraz koszt poniesiony w związku z wynagrodzeniem biegłego, który z zaliczki wpłaconej przez powoda został pokryty do wysokości 1000 zł – razem 4617 zł.

W ramach tych kosztów, powód winien zwrócić pozwanemu 38 % poniesionych przez niego kosztów procesu tj. 1754,46 zł (4617 zł x 38 %), a pozwany winien zwrócić powodowi 62 % poniesionych przez niego kosztów tj. 3327,54 zł (5367 zł x 62 %).

Skoro obie strony są zobowiązane do pokrycia kosztów poprzez ich zwrot swojemu przeciwnikowi procesowemu, to należało zastosować regułę kompensacji, polegającą na tym, że zasądzeniu podlega jedynie różnica tych kwot na rzecz tej strony, która uprawniona jest do większej sumy. Na rzecz powoda podlegało zatem zasądzeniu 1573,08 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Od kosztów procesu powodowi należą się również odsetki ustawowe za opóźnienie liczone od daty uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty (pkt III wyroku).

Asesor sądowy Michał Przybył